

tage Ordet, er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) gjorde i sit Indledningsforedrag, nemlig det Spørgsmaal, om der er Grund til at behandle denne Smørproduktion paa den Maade, som det her foreliggende Forslag gjør det. Dette Spørgsmaal vil jeg strax her besvare med: Ja, og jeg er yderligere bleven bestyrket heri ved den høitærede Indenrigsministers Udtalelse om de store Bedragerier, der er foregaaet her med dette Kunstsmør. Det er netop disse Bedragerier, som jeg ønsker at komme til Livs. Jeg skal vogte mig for at komme nærmere ind paa Realiteten af denne Sag, men jeg skal blot med et Par enkelte Bemærkninger berøre disse Bedragerier. Forinden jeg gaar videre, vil jeg dog gjerne udbede mig den høitærede Formands Tilladelse til at gjøre en kort Afstikker, for nærmere at behjæ, hvad jeg vil sige, og det, der har givet mig Anledning til denne Afstikker og denne Belysning, er de mange Kollegaer fra Sjælland, som ere til Stede her i denne Sal. Der er nemlig et andet Produkt, som har været forfalsket i en umaaelig Grad og det er den saakaldte fynste Humle. (Afbrydelse.) Ja, der er ogsaa sjællandsk Humle, men den kender jeg ikke, jeg taler kun om, hvad jeg kender. Da jeg blev bosiddende i Brænderup Sogn, som særlig er den fynste Humle-Egn, var der en enkelt Mand der, som fortalte mig, at han kunde hufte, at, da Forfalskningerne af Humle begyndte, skete de derved, at Humlehandlerne tog det ved Humleplukningen afsaldende Løv og Blade og lod det gaa med som Humle. Men det gif videre senere. De gav sig til at blande rødt Bantegus i Humlen og førte denne over til Sjælland i denne Tilstand. Disse Prangere, som brugte denne Trafik, sagde saa til deres Kjøbere i Sjælland: Der kan I se, hvilken udmærket Humle, vi har avlet i Nar! Se her dette stærke Frø, der er paa Bunden. Det har endog været bevisligt, at der har været skrabet Veigrus og Hestegjødning sammen og blandet i Sækken, som de solgte af, og de have endog havt store Dunke med Vand med sig til at fugte Humlen med. Saaledes ere I gode Syder blevne behandlet med den fynste Humle, og nu vil jeg gjerne spørge de Herrer, der tale for Kunstsmørret: Er det Meningen, at I ogsaa vil have en saadan Forfalskning her? Jeg betænkter mig i hvert Fald for mit Bedømmende. Jeg er meget taknemmelig over dette Lovforslag, som man her byder os, og jeg siger, at det vilde være en Avance for os, om man tog imod det. Jeg kunde

gaa endnu videre i min Omtale af Forfalskninger, jeg kan saaledes nævne Forfalskning af Gjødningsstoffer, Vinforfalskning skal jeg derimod ikke omtale, da Vinen hører de finere Stænder til, den kan Bonden godt undvære. Derimod vil jeg nævne det Produkt, som vi kalde Hvedeklid, som er meget uundværlig baade ved Mælte- og ved Smørproduktion, og det er jo Enhver bekendt, at dette Produkt forfalskes baade med malet Foder, Savspaaner og forðærret Mismel. Naar vi seer, at noget Saadant sker i det daglige Liv, tror jeg nok, vi have Grund til at være os. Hvorfor have vi Lovene? Vi have Lovene, for at de Overgreb, der sker, kunne blive standfede, og jeg siger derfor, at vi maa være taknemlige for, at vi i Tide faae en saadan Lov, inden Overgrebene ere gaaede saa vidt, at vort Smør er kommet i Miskredit paa det engelske Marked. Jeg har hørt blandt Andet her fremsat, at dette deilige Kunstsmør er det, som har været Drivfjedren til at faae vort Natursmør ophjulpet og opelstet. Jeg havde ikke troet, en jydsk Bonde vilde sige dette, særlig ikke det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), hvis Udtalelser jeg ellers har hørt med megen Fornøielse paa særdeles mange andre Omraader. Jeg troede dog, at Enhver var paa det Rene med, at der var nogle ganske andre Drivfjedre til at drive Landmanden frem til at lægge Vægten paa at fabrikere godt Smør. Hvad jeg vil haabe, det er, at vi, naar vi ikke kunne faae noget bedre, saa dog tage det her forelagte Forslag. Jeg vil ønske, at dette Forslag, maa komme i Udvalg og der blive grundig og alvorligt overveiet, ligesaa alvorligt paa sin Vis som Danmarks Livsag, Befæstningsagen. Den ønske vi nemlig udryddet, og Kunstsmørret ønske vi ogsaa udryddet. Paa den Maade ønsker jeg Sagen fremmet. Der er et Medlem — jeg vil ikke nævne Navnet og heller ikke Valgkredsen, men det er en af mine nærmeste politiske Meningsfæller, som jeg ved mange Leiligheder har havt meget godt sammen med — han har sagt til mig med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som jeg vil berøre, Sagens Stilling overfor de Fattige eller rettere Husmændene: Er det demokratisk at nægte dem Kunstsmør? Jeg ser slet ingen Grund til at sige, at det ikke er demokratisk, nei, der er noget ganske andet, det gjælder i den Henseende. Vi have i det daglige Liv Beviser for, at det ikke er de Fattige, det er ikke de almindelige Husmænd eller Arbejdsstanden, der kjober Kunstsmør. Nei, der har før været Nogle, som kaldtes Aalbyproprietærer — det tror